

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI

z dnia 11 października 1951 r.

w sprawie przekazania rektorom szkół podległych Ministrowi Szkół Wyższych i Nauki uprawnień władzy naczelnej w zakresie decydowania o potrzebie stosowania dodatkowej normy zaludnienia mieszkań zajmowanych przez niektórych pracowników nauki.

W związku z zarządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 8 marca 1951 r. w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań (Monitor Polski Nr A-24, poz. 314) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia władzy naczelnej, wynikające z pkt 13 w związku z pkt 11 i 12 lit. a) zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 8 marca 1951 r. w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań (Monitor Polski Nr A-24, poz. 314), przekazuje się w zakresie określonym w § 2 niniejszego zarządzenia rektorom szkół podległych bezpośrednio Ministrowi Szkół Wyższych i Nauki, bez prawa dalszego przekazywania tych uprawnień na kierowników podległych im jednostek.

§ 2. Decyzje, wynikające z uprawnień wymienionych w § 1, wydawane być mogą przez rektorów jedynie w stosunku do profesorów, zastępców profesorów i docentów etatowych, którzy zatrudnieni są w szkole na pełnym etacie i nie mają poza szkołą zajęcia ubocznego bądź też wykonują zajęcia uboczne poza szkołą w zakresie jednak nie większym niż $\frac{1}{2}$ etatu.

§ 3. Rektor stwierdza potrzebę zastosowania normy dodatkowej przez wystawienie zaświadczenia na podstawie indywidualnego podania zainteresowanego pracownika, wniesionego w związku z posiadaniem mieszkania przekraczającego obowiązujące w danej miejscowości normy zaludnienia, z ubieganiem się o przydział mieszkania lub wszczęciem z urzędu postępowania przez władzę kwaterunkową pierwszej instancji, odwoławczą komisję lokalową lub wojewódzką komisję lokalową.

§ 4. Zaświadczenie, o którym mowa w § 3, zawierać będzie dokładne określenie stanowiska, stopnia służbowego i rodzaju wykonywanej pracy.

§ 5. Wydanie zaświadczenia nastąpić może tylko po poprzednim zbadaniu wszelkich istotnych okoliczności wymienionych w podaniu. O ile w wyniku toczącego się postępowania przed władzą kwaterunkową pierwszej instancji, odwoławczą komisją lokalową lub wojewódzką komisją lokalową ujawnione zostaną okoliczności świadczące o braku warunków zastosowania normy dodatkowej, pomimo posiadania przez zainteresowanego zaświadczenia, o którym mowa w § 3, na uzasadniony wniosek władzy, przed którą postępowanie się toczy, zgłoszony za pośrednictwem właściwego prezydium wojewódzkiej rady narodowej, decyzje stwierdzające potrzebę zastosowania normy dodatkowej będą rewidowane przez Ministra Szkół Wyższych i Nauki.

§ 6. Pracownicy szkół wyższych, nie wymienieni w § 2, kierują podania o przyznanie dodatkowej normy w przypadkach uzasadnionych obowiązującymi przepisami do Ministra Szkół Wyższych i Nauki za pośrednictwem rektora, który opatruje podania swą opinią. Adiunkci, starsi asystenci i asystenci mogą ubiegać się o normę dodatkową w związku z pracą zawodową w szkole tylko wówczas, jeżeli są zatrudnieni na pełnym etacie i nie korzystają z obniżenia pełnego wymiaru godzin stosownie do § 2 rozporządzenia Ministrów: Szkół Wyższych i Nauki, Zdrowia, Oświaty oraz Kultury i Sztuki z dnia 4 czerwca 1951 r. w sprawie obowiązkowego wymiaru czasu pracy pomocniczych sił naukowych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 259).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 11 października 1951 r.

Minister Szkół Wyższych i Nauki: A. Rapacki